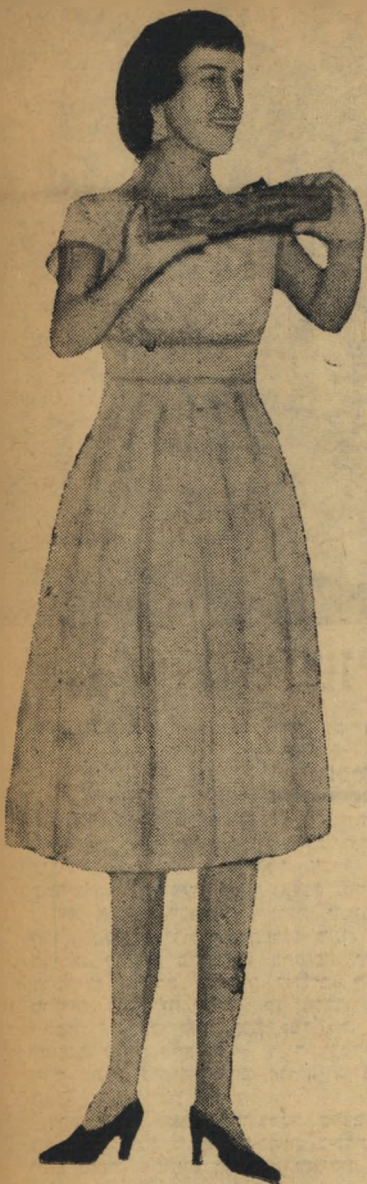

תנונו בעזרת חבריהן בחיל-החירום של האו"ם אל השטח המצרי

ג'נרליות

רחל

שלוש נערותיהם היו כבנות ביחידה אחת, יחידה של מארחות-בר, שחיו יחד בחדרים שכורים ששכרו בפנסיון של רופא שיניים ברחוב טרומפלדור בתל-אביב.

הן היו שלישיה מוזרה וכל אחת מהן היתה שונה מחברתה בעברה ובאפיה. מה שאיחד אותן היה גורל-חיים אחד, המשותף לשלושתן. שלושתן היו נערות צעירות שהספיקו לעבור הרבה בחייהן הקצרים, ושהצלחה לא האירה להן פנים. חסרות משפחה, כל אחת מסיבה אחרת, חסרות השכלה או מקצוע, נאלצו שלושתן ללחום על קיומן, ככל הנערות מסוגן נתקלו אף הן בגברים שהתנהגו אליהן בגסות וב- אלימות, ניסו להוציא מהן את אהבתן בכוח. רעבות לאהבה נמשכו שלוש הבנות לא רק אחרי כספם של חילי האו"ם ה- קנדים אלא גם אחרי הליכותיהם. הן קנדים, שמצידם הורו לבנות על חשבות הלב ועל האירוח, נהגו עמן ביחס שאיש אולי לא נהג עימן כך קודם, יחסו להן עניין וחשיבות, נהגו עמן בכבוד, העניקו להן מתנות וגילויי חיבה לא רק תמורת טובת הגאה מיידית, היה זה רק טבעי שלוש הנערות עלובות החיים תתאהבנה אהבה אמיתית במחזוריהן כחוליה-כומות, תהיינה מוכנות לעשות עבורם, לא רק תמורת כספם, הכל, כולל מעבר-הגבול.

כל מכיריהן של שלוש הנערות מעידים שהן לא היו חכמות ביותר. הפקחית שבר ניהן היתה דליה שוען. דליה, ילידת עיראק, שאביה נפטר ואמה נישאה לגבר אחר, לא סיימה אפילו לא בית-ספר עממי. היא לא (המשך בעמוד 12)

צריכים לחזור. המאושרים שבאנשי היחידה המאושרת היו שלושה. הסמל קארטר, ושני טוראים המכונים פרנקי ואדי. לשלושת אלה לא היה הביקור בתל-אביב ביקור סתמי בעיר זרה. להם היתה העיר כבית בו המי תינו להם גם נשים. כי לכל אחד משלושת החיילים הקנדיים היתה חברה קבועה ב- עיר, בחברתה היה מבלה בשעות-החופש שלו.

מהרצוה היו שלוש הקנדים מביאים עמם בקבוקי ויסקי, קופסאות של קוקה-קולה, סיגריות ומסעמים אמריקאיים. בתל-אביב היו שולחים מכתבים בדואר רגיל, שולחים מעת לעת פרחים לנשותיהם הנמי צאות בקנדה. בחורה היו לוקחים, בדרך-כלל, עד ליום בו לקחו נערות, רק מצרך אחד. היה זה אלבום סיני — כדי להרגיז באמי צעות התמונות שבו את שכניהם המצרים.

גם פרנקי, הצעיר שבשלישיה זו, בעל יבלת על חטמו, וגם אדי המבוגר ממנו אך שאינו חסון וגבוה כמוהו, הם נשואים ואבות למשפחות. אולם את התחייבויותיהם למשפחותיהם הם מילאו במשלוח מכתבים ומשכורת בלבד. בתל-אביב היו לשניהם נשים אחרות. ידידתו של פרנקי היתה צעיר-רה דקת-גו וצמקת-פנים בשם דליה שוען (22), נערותו של אדי היתה אהובה דגנית (מזרחי) יפת-גו ונאת-פנים. גם לסמל קארטר היתה ידידה קבועה, רחל זלץ (25), אולם היחסים בין שניהם לא היו משומ-מה כה הדוקים למרות שהכירו זה את זה זמן רב ולמרות שקארטר אינו נשוי.

כשם ששלושת החיילים הקנדיים היו בני יחידה אחת שחיו וגרו יחד, כן גם

מקללים ודאי כל עם אחר בתוכו היו צריכים לשבת זמן רב כצבא זר, הרחק מהבית והמשפחה. אולם הישיבה בעזה, לא היתה סתם ישיבה במקום מרוחק מהבית.

הם קיללו את התושבים המזוהמים ואת העיר המזרחית המלוכלכת, הם רטנו על השעמום ועל הניחון, על חוסר אפשרויות בילוי ובידור, על חוסר אפשרות להתקרב לאוכלוסיה המקומית, בגלל אידיעות שפה ומנהגים. יותר מכל רטנו כגברים על המחסור בנשים.

אנשי יחידת-הקשר של החטיבה הקנדית היו אולי, המאושרים שבאנשי כוח-ה-חירום של האו"ם היושב בעזה. להם היתה אפשרות

לצאת פעם או פעמיים בש- בוע מתוך מה שנראה להם כגיהנום, אל מה שנראה לחבריהם כגן-עדן, אליו יכלו החיילים הרגילים להגיע רק בעת שקיבלו חופשות. פע- מיים בשבוע, בימים שני וחמישי, היו אנשי יחידה זו יכולים לעבור את הגבול ולהגיע אל תל-אביב, כדי להעביר ממשד קצין-הקרי שור של האו"ם את הדואר שהגיע עבור אנשי יחידתם. ברור שבכל פעם היו אלה אנשים אחרים שהיו נוסעים להביא את הדואר, אולם כל אחד מאנשי היחידה יכול היה לבקר בתל-אביב כפעם בשבועיים, לעומת הביקור ההתל-חדשי בשעת חופשה של החיילים האחרים.

פעם היו נהגי הקומנדקאר מובילי הדואר רשאים לש- הות בתל-אביב כל הלילה ולחזור למחנה לעזה. או- לם לפני כשנה אירעה תק- רית קטנה. בבר של מלון 17, נכנסו אנשי הקומנדקאר בתגרה עם אורחים מקומיים, אחרי שהמקומיים ניסו לה- טפל אל הנערות שהיו בחב- רת הקנדיים. אחרי תגרה זו, בה התערבה המשטרה, נאסר על נהגי הקומנדקאר לבלות את הלילה בעיר והם חויבו לעבור את המחסום עד לשעות הערב.

משום כך ברור היה ש- הקנדים חיכו בכליון עיניים לתורם להגיע העירה. הם היו באים לתל-אביב בבוקר, מסדרים את ענייניהם אצל קצין-הקישור, חופשיים לב- לות עד שעה ארבע אחר- הצהרים, המועד בו היו

לג'יף בו נהג אחד מחבריה הקנדיים מחיל החירום. תמונות מפוג זה, ותמונות בהן נראית דליה עצמה לבושה במדי חיל האו"ם, נמצאות לרוב כאלבומה.

הג'יף של חיל החירום של האו"ם בעזה היה אביזר קבוע כמעט בצורה של דליה שוען, מי שכונתה "מלכת הקנדים". בתמונה נראית דליה כשהיא עולה